

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia)
w dniu 24 września 2022 r. – XXX/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides**

(Sprawa C-614/22)

(2022/C 482/11)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Coseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XXX

Druga strona postępowania: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (wersja przekształcona)⁽¹⁾ – który nie został transponowany do prawa belgijskiego jako norma przewidująca przyznanie zezwolenia na pobyt lub ochrony międzynarodowej matce dziecka uznanego za uchodźcę w Belgii, które przybyło tam wraz ze swoją matką – może mieć bezpośredni skutek?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy, w braku transpozycji, art. 23 dyrektywy 2011/95 przyznaje matce dziecka uznanego za uchodźcę w Belgii, które przybyło tam wraz ze swoją matką, prawo do ubiegania się o świadczenia, o których mowa w art. 24–35, w tym o zezwolenie na pobyt umożliwiające jej legalne zamieszkanie w Belgii wraz z rodziną, czy też prawo do uzyskania ochrony międzynarodowej, nawet jeśli owa matka nie spełnia indywidualnie warunków koniecznych do uzyskania ochrony międzynarodowej?

2) Czy skuteczność (*effet utile*) art. 23 dyrektywy 2011/95, interpretowanego w świetle art. 7, 18 i 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, wymaga, aby państwo członkowskie, które nie ukształtowało swojego prawa krajowego w taki sposób, aby członkowie rodziny [w rozumieniu art. 2 lit. j) wspomnianej dyrektywy] beneficjenta takiego statusu mogli, jeśli nie spełniają indywidualnie warunków przyznania tego statusu, ubiegać się o określone świadczenia, uznało prawo wspomnianych członków rodziny do uzyskania pochodnego statusu uchodźcy, tak aby mogli oni ubiegać się o rzeszone świadczenia w celu utrzymania jedności rodziny?

3) Czy art. 20 i 23 dyrektywy 2011/95, interpretowane w świetle art. 7, 18 i 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, wymagają, aby państwo członkowskie, które nie ukształtowało swojego prawa krajowego w taki sposób, aby rodzice małoletniego uchodźcy mogli korzystać ze świadczeń wymienionych w art. 24–35 dyrektywy, [umożliwiło tym rodzicom] korzystanie z pochodnej ochrony międzynarodowej w celu priorytetowego potraktowania kwestii najlepszego zabezpieczenia interesu dziecka i zapewnienia skuteczności statusu uchodźcy tego dziecka?

⁽¹⁾ Dz.U. 2011, L 337, s. 9.

**Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 13 lipca 2022 r. w sprawie T-864/19, AI
i in./ECDC, wniesione w dniu 23 września 2022 r. przez HV i HW**

(Sprawa C-615/22 P)

(2022/C 482/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: HV i HW (przedstawiciel: adwokaci L. Levi and A. Champetier)

Druga strona postępowania: Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób, AI i HY